

Czwartek, 12 marca 2009 r.

Zastosowanie jednolitego obszaru płatności w euro (SEPA)

P6_TA(2009)0139

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2009 r. w sprawie zastosowania jednolitego obszaru płatności w euro (SEPA)

(2010/C 87 E/33)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólne oświadczenie Komisji i Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 maja 2006 r. w sprawie jednolitego obszaru płatności w euro (SEPA),
 - uwzględniając dokument okolicznościowy Europejskiego Banku Centralnego nr 71 z sierpnia 2007 r. w sprawie gospodarczych skutków jednolitego obszaru płatności w euro,
 - uwzględniając dyrektywę 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego ⁽¹⁾ (dyrektywa w sprawie usług płatniczych),
 - uwzględniając wniosek Komisji z dnia 13 października 2008 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie płatności transgranicznych we Wspólnocie (COM(2008)0640),
 - uwzględniając szóste sprawozdanie Europejskiego Banku Centralnego z listopada 2008 r. w sprawie postępów SEPA,
 - uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że jednolity obszar płatności w euro (SEPA) został opracowany jako zintegrowany rynek usług płatniczych w euro, w ramach którego funkcjonuje rzeczywista konkurencja i w którym nie ma rozróżnienia między transgranicznymi a krajowymi płatnościami w euro,
- B. mając na uwadze, że SEPA jest nie tylko samoregulacyjną inicjatywą Europejskiej Rady ds. Płatności (EPC), lecz również znaczącą inicjatywą polityki publicznej, umacniającą Unię Gospodarczą i Monetarną oraz agendę lizbońską; mając na uwadze, że SEPA wspierany jest przez dyrektywę w sprawie usług płatniczych, która stwarza konieczne, zharmonizowane ramy prawne; mając na uwadze, że sukces SEPA jest w związku z tym przedmiotem szczególnego zainteresowania Parlamentu,
- C. mając na uwadze, że przejście na SEPA rozpoczęło się w dniu 28 stycznia 2008 r. wraz z wdrożeniem instrumentu zapłaty przelewem bankowym w ramach SEPA, podczas gdy system kart SEPA obowiązuje od 1 stycznia 2008 r., zaś system zleceń zapłaty w ramach SEPA ma zgodnie z planem zacząć obowiązywać od 1 listopada 2009 r.,
- D. mając na uwadze, że nie wyznaczono prawnie wiążącego terminu zakończenia procesu przejścia na instrumenty SEPA i mając na uwadze, że wszystkie zainteresowane strony są obecnie zgodne, że określenie takiego terminu zakończenia jest konieczne dla powodzenia SEPA,
- E. mając na uwadze, że przejście na SEPA dokonuje się powoli: do 1 października 2008 r. jedynie 1,7 % ogółu transakcji dokonywano w formie przelewu bankowego SEPA,
- F. mając na uwadze, że wszystkie istotne zainteresowane podmioty – prawodawcy, sektor bankowy i użytkownicy usług płatniczych (w szczególności sektor publiczny, który jest masowym użytkownikiem produktów płatniczych) – koniecznie muszą przyczynić się do osiągnięcia SEPA,

⁽¹⁾ Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1.

Czwartek, 12 marca 2009 r.

- G. mając na uwadze, że wykorzystanie instrumentów SEPA jedynie na potrzeby płatności transgranicznych nie spowoduje sukcesu projektu SEPA, gdyż utrzyma się rozdrobnienie, a spodziewane korzyści dla sektora bankowego i jego klientów nie będą mogły zostać zrealizowane,
- H. mając na uwadze, że w dniu 4 września 2008 r. Komisja i Europejski Bank Centralny zawiadomiły EPC, że będą w stanie poprzeć projekt wielostronnej opłaty za wymianę (MIF) dla transgranicznych przelewów bankowych w ramach SEPA, pod warunkiem że takie opłaty będą obiektywnie uzasadnione i stosowane tylko w ograniczonym okresie,
- I. mając na uwadze, że Komisja zgłosiła zastrzeżenia do istniejących MIF, zaś branża ma kłopoty z opracowaniem trafnego rozwiązania,
- J. mając na uwadze, że należy również rozwiązać problem zastosowania MIF w związku z rozwiązaniem w postaci unijnej karty, opartym na systemie kart SEPA,
- K. mając na uwadze, że należy zapewnić ciągłość prawną istniejących zleceń zapłaty, ponieważ obowiązek wydania nowych zleceń przy przejściu z krajowych systemów zleceń zapłaty na system SEPA stanowiłby obciążenie,
1. podkreśla stałe poparcie dla ustanowienia SEPA, w ramach którego funkcjonuje rzeczywista konkurencja i nie ma rozróżnienia między transgranicznymi a krajowymi płatnościami w euro;
 2. wzywa Komisję, żeby na przejście na instrumenty SEPA wyznaczyła precyzyjny, odpowiedni i wiążący termin końcowy, który nie powinien być późniejszy niż 31 grudnia 2012 r. i po którym wszystkie płatności w euro będą musiały być dokonywane z wykorzystaniem standardów SEPA;
 3. wzywa Komisję do zapewnienia większej jasności przepisów prawnych w odniesieniu do stosowania MIF w transgranicznych przelewach bankowych, w szczególności zaś do określenia okresu przejściowego po zakończeniu którego powinno być możliwe utrzymanie MIF, pod warunkiem że przestrzegane są wytyczne Komisji, które jak najszybciej należy przyjąć i które są oparte na zasadzie przejrzystości i porównywalności oraz przestrzeganiu kosztów usług świadczonych przez dostawców usług płatniczych i opłat za nie;
 4. wzywa Komisję, żeby dodatkowo wyjaśniła kwestię MIF w odniesieniu do płatności kartą;
 5. wzywa do zwiększenia wysiłków nad znalezieniem odpowiedniego rozwiązania w państwach członkowskich, aby w systemie przelewów SEPA zapewnić ciągłość prawną obowiązujących dotychczas zleceń zapłaty;
 6. wzywa państwa członkowskie, żeby zachęcały swoją administrację publiczną do jak najwcześniejszego korzystania z instrumentów SEPA i przyznały im rolę napędową w procesie przejścia na nowy system;
 7. wzywa Komisję, żeby zagwarantowała, że przejście na instrumenty SEPA nie spowoduje, iż system płatności stanie się droższy dla obywateli Unii;
 8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Bankowi Centralnemu oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.
-